Год. I. Преславъ, 16 май 1938 год. Брой 8.

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Вестникъ за култура и стопанство

Издание на Преславската градска община

Годишенъ абонаментъ 30 лева. Излиза всѣко 1 и 15 число. Брой 1 левъ.

РЕСТОРАНТЪ-ПИВНИЦА „ГРОЗДЪ“

НА СТОЯНЪ ЯНЕВЪ --- ГР. ПРЕСЛАВЪ

винаги чисти натурални преславски вина, ракии, вермути и др. алкохолни и безалкохолни напитки, съ най-разнообразни и изобилни мезета. Прислуга извънредно вежлива и приятна.

Цени конкурентни.

Посетете и ще се увѣрите!

Незапомненъ градъ надъ Преславъ

Голѣма часть отъ лозята повредени. Много счупени керемиди и стъкла. Загубитѣ се изчисляватъ на около 4,000,000 лв. Отъ кѫде е е задалъ градоносния облакъ. Пазате горитѣ. Както ни каза г-на Преславски окол. управитель Илиевъ.

На 11 май вечерьта къмъ осемъ и половина часа надъ Преславъ се изсипа незапомнена до сега градушка, която само въ продължение на 20 минути упостоши една голѣма часть отъ лозята на Преславъ, Кирилово и Осмаръ.

Хубавия майски день още отъ сутриньта бѣше изпраченъ по полето трудолюбивитѣ стопани на работа. Следъ преминалия преднитѣ дни напоителенъ дъждъ всѣки бързаше, защото поради лошото време работата по полето бѣше се нарушила. Доволенъ и растостенъ престѫпваше по, окѫпаната въ утринна роса, земя земледѣлеца стопанинъ. Поникналитѣ буйни трави, отрупанитѣ съ много плодъ овошки и раззеленилитѣ се чукани по лозята предвещаватъ една богата реколта. Високото майско небе е тъй спокойно и синьо, сякашъ подмамва съ сладки надежди за голѣмъ берекетъ отправенитѣ къмъ него очи на подрастнилитѣ стопани. Когато слънцето показа чело надъ Балкана, трудолюбивитѣ земледѣлци се бѣха вече слели съ майката земя въ една мисъль и едно желание—да пожънатъ хубавъ и богатъ плодъ. Но ако нѣмаше това но!

Къмъ обѣдъ слънцето почва много да пари. Въ въздуха се разлѣ зловеща тишина. Унесенитѣ въ трудъ земледѣлци, започнаха по често да бършатъ потни чела и въ душитѣ имъ сви гнѣздо предчувствия за нѣщо лошо. Балкана на западъ навѫси чело, скоро и слънцето се скри. За всички бѣше ясно, че къмъ насъ се приближава голѣма стихия. Забързалитѣ къмъ града стопани заизвръщаха глави и погледа имъ не можеше да се откѫсне отъ тучнитѣ ниви. Какво ли щѣха да видятъ утре!

Западъ съвсемъ потъмнѣ. По небето засвѣткаха свѣткавици. Градоносни облаци запъплаха по балкана и бързаха къмъ насъ. Балкана сякашъ бѣше сплѣлъ своитѣ мощни мишци съ стихията и сякашъ не ѝ позволяваше да се отправи въ полето.

Може би той ще издържи борбата! Ето вече стихията блъска **„Кушля“ и „Камака“,** преваля ги и като чи ли балкана загуби сили въ оголенитѣ тазъ годишни сѣчища и закелевѣлото чело на „Китката“ не може да издърши по-вече борбата. Стихията се отскубва отъ „Китката“ и връхлятява съ страшна сила върху Преславъ.

Черни и тежки облаци заблъскаха яростно земята. Градъ, колкото голѣми орехи, съ силата на ураганъ се изсипа въ продължение на 20 минути. Градътъ замлъкна въ ужаса на една страшна нощь. На много мѣста стари жени припалваха предъ иконостаси велъкденски свѣщи и свеждаха колѣне въ горещи молитви. Голѣми ледени парчета яростно летѣха къмъ земята, като унищожаваха всичко върху което падаха. Угрижени земледѣлци стопани неотморили още мишци отъ дневния трудъ, гледаха безпомощно какъ стихията унищожава всичко което съ своя неуморимъ трудъ сѫ създали. Трѣсъкъ на чупещитѣ се керемиди и джамове предаваше на картината още по страхотенъ видъ.

Стари хора не помнятъ такъвъ ужасъ да се изсипвалъ надъ града. Сърдцата на всички се свиваха въ болка. На мѣста падащитѣ ледени парчета сѫ били колкото яйца. Въ домътъ на Къно Петровъ отъ Преславъ едно такова парче пробива керемидитѣ на покрива, тавана и пада въ стаята съ страшна сила. Отъ счипенитѣ керемиди въ много кѫщи протича вода отъ излѣлия се следъ града пороенъ дъждъ. Градоносния облакъ отива къмъ Кирилово и Осмаръ и остава земята покрита съ ледъ Къмъ 10 часа вечерьта и дъждътъ престана. Макаръ че бѣше доста късно по улицитѣ наизлизаха угрижени стопани и събрани на групи коментираха преживяното.

Тази нощь преславци, прекараха една неспокойна нощь.

На другия день, още отъ рано сутриньта земедѣлцистопани бързаха да обикалятъ имотитѣ си. Къмъ 8 часа подранилитѣ почнаха да се връщатъ, почти всички угрижени отъ виденото изъ полето. Споредъ събранитѣ на бързо сведения, почти всички лозя намиращи се на юго-западъ и североизтокъ отъ Преславъ, 3/4 отъ лозята на Кирилово и половината отъ лозята на Осмаръ, сѫ унищожени. **Загубитѣ само на Преславъ и Кирилово се изчисляватъ на 4,000,000 л.** Въ Преславъ сѫ счупени керемиди и прозоречни стъкла за около 5,000,000 лв.

Имахме случай да се срещнеме и поприказваме съ нѣкои по-стари хора. Всички казватъ, че такъвъ ужасенъ ураганъ не се е изсипвалъ надъ Преславъ. Нѣкои понаблюдателни хора сѫ забелязали и по рано, че градоноснитѣ облаци вървятъ по балкана и когато стигнатъ до оголенитѣ отсѣчени мѣста се отскубватъ отъ балкана и идватъ въ полето. Сѫщото е забелязано и този пѫть. Оголеното чело на „Китката“ и тазгодишнитѣ сѣчища, сякашъ сѫ отпуснали и сега стихията. Мнозина съзнаватъ, че е направена голѣма грѣшка като сѫ оголвали на едно мѣсто по балкана голѣми пространства. Всички съзнаватъ, че веригата на изсичане трѣбва да се прекѫсне и сѣченето се прехвърли на друга страна, за да спре да се оголва по-вече балкана.

Толкова години гората на балкана ни е пазила, а ний за благодарность я онищожавахме, сега тя ни наказва, казва единъ старъ човѣкъ.

Пазете горитѣ.

Потърсваме Преславския окол. управитель съ намѣрение да узнаемъ размѣра на щетитѣ. Намираме го въ кабинета му заедно съ кмета на Преславъ, събиратъ сведение за градушката отъ околията, запитваме го, може ли да се разчита на нѣкоя помощь отъ държавата. Той ни показа телеграмитѣ отправени до г-на Областния Директоръ и Министъра на Вѫтрешнитѣ работи. За повредитѣ по лозята, ни заявява г. Управителя не се надѣвамъ да се даде помощь, предвидъ обстоятелството, че противъ повреди отъ градушка сѫществува застраховка. Надѣвамъ се, обаче да получа помощь за възобновяване на счупенитѣ керемиди и стъкла за което съмъ поискалъ 50,000 лв. А така сѫщо съмъ поискалъ да отпустнатъ за пострадалитѣ 40,000 кгр. царевица. Часть отъ която да се раздаде за засѣване на повреденитѣ ечемици, а другата часть за издръжка на бедни срещу работа.

Държавата има грижа къмъ своитѣ пострадали членове и споредъ възможноститѣ ще имъ помогне, бѫдете увѣрени въ това, завърши г-нъ управителя.

Празднина на храбростьта

чествуванъ на 6 т. м. въ с. Драгоево-Преславско

Поменъ за падналитѣ за родината, молебенъ за праздника на победитѣ и храбростьта Участието на родолюбиви и културно-стопанскитѣ организации и народъ отъ селото. Чествуването на кавалеритѣ на ордена за хбрабрость. Раздаването свидетелствата за Народна признателность.

Праздника на победитѣ и храбростьта въ селото ни тази година мина при въодушевление и почитъ къмъ загиналитѣ за родината които съ подвизитѣ си записаха златни страници въ новата ни история. При отпразнуване на тържеството взеха участие поборници и опълченци, инвалиди, запасни офицери и подофицери, учителството и учащата се младежь, родолюбиви и стопанскитѣ организации, множество народъ, родители и роднинитѣ на загиналитѣ въ балканската война и кавалеритѣ на ордена за храбрость.

Следъ отпускъ на църква, въ църковния дворъ, следъ командата на председателя на мѣстното д-ство на запаснитѣ подофицери Ал. Доневъ „На молитва, шапки долу!“ започна отслужването на заупокойната молитва отъ свещеникъ Н. Ахмаковъ. Около мѣстото на службата бѣха построени кавалеритѣ на ордена за храбрость, а въ лѣво и дѣсно отъ тѣхъ изброенитѣ по горе, като челно мѣсто, освенъ кавалеритѣ на ордена заемаха родители и роднинитѣ на загиналитѣ за родината ни герои презъ балканската война. Презъ време на службата, когато свещеника извикваше имената на загиналитѣ, ученическия хоръ подъ ржководството на учителката г-жа Василева пѣеше много тихо вѣчная память, а сѫщо и следъ привършване службата на заупокойката. Службата на заупокойката завърши съ изпѣването на Покойници, следъ което общинския ни кметъ раздаде свидетелствата за народна признателность на роднинитѣ на загиналитѣ, ржкувайки се съ всички по отдѣлно и изказа имъ почитъ и уважението на признателното отечество.

Тази трогателна церемония разплака присѫтствующитѣ а презъ време когато кмета изброи свѣтлитѣ подвизи на знайни и незнайни герои крехкитѣ души на учащата се младежь се сгрѣваха и окриляха, а младежкия имъ жаръ като че ли одухотворяваше миналото събуждайки въ тѣхъ желания както тѣхнитѣ дѣди и бащи, плъть и кръвь отъ плътьта и кръвьта на сѫщитѣ и тѣ единъ день да станатъ като тѣхъ герои за да довършатъ започнатото дѣло за запазване и извоюване свободата на роднитѣ си братя.

Следъ отслужване на помена започна молебена по случай праздника на победитѣ и праздника на ордена за храбрость.

Следъ молебена общинския ни кметъ поздрави по отдѣлно подофиц. д-ство, родолюбиви и стопанскитѣ д-ства, учителство и учащата се младежь съ праздника. Малко по късно започна честуването на кавалеритѣ на ордена за храбрость. Тѣхъ общ. ни кметъ поздрави за отличията имъ пожела имъ здраве и дългоденствие, а подвизитѣ имъ посочи за примѣръ и назидание на младото поколѣние.

Следва 4 стр.

Коньтъ въ нашата армия

„Безъ добро коневъдство нѣма стопански блага и армия, безъ армия нѣма държавна независимость"

Ако проследимъ добре нашата история и разгърнемъ страницитѣ на миналото ни, особено това на първото българско царство, ще видимъ че тогава за да сме били така войнствени, така силни, жилави, като нация' се сочи като единствена причина нашето добре развито коневъдство.

Знаемъ тогава че богатството на народа, на племето ни е било само по числото на конетѣ. Само онзи родъ е билъ самостоятеленъ, който притежава за всичкитѣ си членове двойно повече число коне отъ колкото сж тѣ, само този родъ е притежавалъ самостоятелна управа и специални привилегии и виждаме, че не е имало родъ безъ добре развито коневъдство, гордоста на които е коня. Много добри разбирания сж имали за подбора на конетѣ и затова сж имали добро коневъдство. Обаче, вънъ отъ това ще трѣбва да се подирятъ причинитѣ, които сж ни принудили къмъ това мощно конезъдство. А какво е допринесло то за нашата самостоятелность, за нашитѣ нрави и обичаи, а най вече за нашата бойность и военениъ битъ е въпросъ отъ особено значение.

Като първа причина се сочи тогавашния ни скитнически животъ, разпростряпъ изъ степна Русия, който животъ изисква за това коневъдство много и добра паша за конетѣ. Последното е принуждавало да се дири първомъ храна за конетѣ, па после да се помисли за хората. Това е основния принципъ за каквото и да е гледане и хранене на коня завещанъ отъ дѣдитѣ ни, принципъ който до днесъ не е измѣненъ отъ никоя държава, отъ никое коневъдство, отъ никой стопанинъ. Защо така сж поставили като най-важенъ въпросъ грижата, най-папредъ на коня, а после за себе си да помисли не само стопанина? Така е учено цѣлото племе. Тукъ отговора се получава отъ историята гдето се казва—има ли добра паша за конетѣ ни, има храна и за нази, защото отъ конското месо и млѣко сж се хранили, отъ кожата сж си правили облѣкло, отъ коститѣ сж правили оржжие.

Така свободно и безгрижно сж живѣли старитѣ българи, но интересно е, че този скитнически животъ имъ омръзва и се замислятъ за единъ постояненъ животъ, за постоянен домъ и държава. Тогава настжпватъ годинитѣ за новъ животъ, ново строителство, особено това на ханъ Аспаруха, на Крума, на Симеона и др. наши народни водачи и творци за които сжщо така важенъ остава въпросътъ съ коневъдството. Коня си остава пакъ единъ единственъ домашенъ и боенъ другарь на българина. Коня играе вече много важна роля въ стопанския ни тогава битовъ животъ. Развива се много земедѣлието нараства търговията, заздравява се финансово държавата и за всичко това не малко допринася нашето добре развито коневъдство.

Доста добре се е поставила развила и проявила българската конница, която и до день днешенъ държи първенство между всички балкански а даже и между много европейски държави. Българската конница остави въ историята ненадминати примѣри, тя се увѣковѣчи, обезсмърти. Действията на Българската конница и днесъ се изучаватъ почти въ всички държави. Това е най голѣмия нашъ важенъ приносъ въ историята на човѣчеството. И за да се поддържа на такава висота това голѣмо коневъдно желание въ българитѣ, причината е не само обичьта, която питаели тѣ къмъ това красиво животно, но тогава старитѣ вождове сж устройвали голѣми конни състезания въ тъй нареченитѣ конни четнически турнири (пробези), прочути съ своята далечина и издържливость, въ която сж взимали участие масово цѣли села, градове, а даже и области. Устройвани били тогава голѣми, единични и групови надбѣгвания (най много пролѣтно време). Така чрезъ състезанията сж показвали своята порода коне, своето изкуство и безстрашие. Устройвани сж сжщо така и голѣми коневъдни изложби пазари на които сж се явявали често чужденци купувачи отъ много далечни страни за тогавашното време.

По този начинъ и чрезъ голѣми награди въ всички видове състезания се е поддържало конния жарь въ населението. Но тукъ вънъ отъ тѣзи конни състезания е имало и такива военни конни състезания, които сж били съ много по тежки изпитания и не всѣки е можелъ да издържи, а който завърши състезанието успѣшно се е провъзгласявалъ за водачъ на селото или групата. На тѣзи два вида конни състезания се е отдавало националенъ характеръ, които тържества сж продължавали съ дни и седмици. Това е една хубава традиция съ историческо значение за коневъдството. Останки отъ тѣзи кон ни състезания днесъ виждаме да се поддържатъ въ Унгария и въ Германия, а въ насъ благодарение на робството всичко се заличава и забравя.

Днесъ когато нашето коневъдство се издига и възкресява като голѣмъ държавнически апаратъ, необходимъ първо за доброто на земледѣлското стопанство, а после съ важно значение става и за народната ни отбрана.

Не би било грѣшка ако се организирватъ всѣка година или презъ година отъ начало малки конни турнири и общи групови състезанея, поуки отъ които ще ни посочатъ новия пжть на нашето съвременно коневъдство.

Този жизненъ въпросъ остава откритъ, съ уреждането на който ако се пристжпи часъ по скоро, ще имаме незамѣними резултати.

Така е и въпросътъ съ организирване на окржжни или областни конски депа за добро отглеждане на селскитѣ малки кончета. Постигнато това 3|4 отъ строителната програма е разрешена. Тукъ държавата ще трѣбва да се намѣси и то доста чувствително—защото: „Безъ добро коневъдство нѣма армия, безъ армия нѣма държавна независимость".

Сарафовъ—капитанъ

Четете вестникъ Преславска дума

с. Ришъ — Преславско.

На 12 априлъ т. г. при споръ за граница отъ плетъ между дворища Ангелъ Митевъ Тодоровъ 22 годишенъ отъ с. Ришъ, нанесълъ тежки удари съ дърво по главата на Димитъръ Пенковъ Вълчановъ 50 г. отъ с. село. Наранения билъ отнесенъ веднага въ държавната болница — Шуменъ, отъ кждето на другия день билъ изписанъ съ подобрение. Обаче той следъ като се върналъ въ село, използувайки отсжтствието на Ангела, понеже е задържанъ, започналъ пакъ да измѣства плета и вследствие преумората ранитѣ се усложняватъ и на 16 того починалъ.

Смѣдовска общинска скотовъдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ № 3031

с. Смѣдово, 11 май 1938 година

На 20 май 1938 год., въ общинското управление отъ 9 часа, ще се отдаде на предприемачъ закупуването и преработването на млѣкото въ с. Смѣдово времето отъ възлагането до края на сезона.

Залогъ за правоучастие 5% върху стойността на млѣкото, което се отдава, или равняващъ се на

Всички разноски сж за смѣтка на предприемача

Закона за б. о. п. е задължителенъ.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ общинското управление.

Отъ скотовъдната комисия

Преславско Околийско Управление

Обявление № 2624

гр. Преславъ, 30 априлъ 1938 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че отъ 11 до 22 май 1938 година на панаира въ гр. Търговище управлението ще закупи по доброволно съгласие, съгласно чл. 167 буква „З" и чл. 169 алинея първа Закона за б. о. и пр. 2 коня, впрегатни отъ 4—6 годишни, високи отъ 1·48 м. нагоре.

Желающитѣ стопани-продавачи на такива коне могатъ да ги представятъ за преглеждане и спазаряване отъ комисията въ панаира гр. Търговище.

Изплащането на конетѣ ще стане въ брой, безъ изтичане на предвиденитѣ срокове въ закона за отстранитѣ недостатъци при продажбата на домашни животни.

Всички разноски по закупуването на конетѣ като гербъ, обявление, данъци и пр. сж за смѣтка на продавачитѣ.

Отъ управлението

Преславски Сждия Изпълнитель

Обявление № 174|931 г.

Подписаният П. Ценовъ, сждия изпълнитель при Преслав. окол. сждъ, обявявамъ на интересующитѣ че 15 дни следъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Преславска дума" ще почне и ще свърши на онова число отъ следующия месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми въ гр. Преславъ, ще трае публичната на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Иванъ Дѣлчевъ отъ с. Смѣдово за удовлетворяване вземането на Бълг. Земл. Банка —Преславски клонъ а именно:

1. Нива отъ 6 дк. находяща се въ землището на с. Смѣдово, мѣстностьта „Мариновъ Долъ" до съсѣди Злати Чобановъ, Иванъ Г. Бозовъ и Въчо Велчевъ оценена 4800 лв.

2. Нива отъ 11 дк. въ сжщото землище мѣстность „Кокоръ Гьоль" до съседи: Колю Хр. Азманов Иванъ В. Кабаджовъ и пжть, оценена 13200 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Горния имотъ е възбр. и потикиранъ.

гр. Преславъ, 9 май 1938 г.

Сждия изпълнитель: П. ЦЕНОВ

Божана Стоянова

ОТМЪЩЕНИЕ

Балътъ бѣ въ своя разгаръ. Българскитѣ войници честуваха последната победа Всички млади българи и българки се бѣха стекли въ голѣмия салонъ и подъ звуцитѣ на музиката изливаха въ кръшни хора, весели ржченици и модерни танци своя възторгъ, своята радость и даваха воля на потиснатитѣ до днесъ смѣхъ и веселие.

Госпожа Киросъ, вдовица на гръцки офицеръ, присжтствуше на това тържество. По лицето й се четѣше лека умора, а устнитѣ й бѣха свити въ кокетна усмивка.

— Г-нъ Ивановъ, обърна се тя къмъ началника на квартируващия въ града гарнизонъ, —моля Ви, ако обичате, разрешете на нѣкой отъ вашитѣ войници да ме придружи до въ кжщи.

— Съ удоволствие, госпожо! Следъ една минута, навънъ ще ви чака изисканъ кавалеръ, когото ще остовя на Ваше разположение, до когато желаете.

Увита въ своето топло кожено манто тя спрѣ до входнитѣ врати и въ сжщия мигъ предъ нея се изправи младъ и хубавъ български войникъ, въ войнишка поза.

— На Вашитѣ услуги съмъ мадамъ!—И съ ржка той й показа, че е готовъ да тръгнатъ.

Тръгнаха. Нощьта бѣ ясна и и студена. Бѣлиятъ снъгъ скърцаше подъ тѣхнитѣ стжпки. Наоколо бѣ глухо и пусто. Прозорцитѣ бѣха тъмни. Цѣлиятъ градъ спѣше.

Стигнаха предъ голѣма каменна кжща, съ широкъ дворъ, наоколо обградена съ висока желѣзна ограда. Съ натискането на едно секретно копче, тя отвори вратата.

— Ако обичате, влѣзте да се постоплите.

Той прие поканата и биде въведенъ въ широкъ и разкошно мебелиранъ салонъ. Всички мебели бѣха направени отъ скжпо дърво. Подътъ бѣ постланъ съ красиви килими, а по стенитѣ бѣха окачени рѣдки картини.

Разговаряха. Отъ нейнитѣ изкусни въпроси, той се увлѣче и разказа своитѣ геройства, на своята рота, на цѣлия полкъ, Разказа й какъ е гонилъ неприятелскитѣ войници изъ заснѣженитѣ пжтеки, какъ ги е намушквалъ на своя остъръ ножъ, или повалялъ въ пропастьта съ единъ ударъ. Тя слушаше внимателно и видимо се радваше на неговитѣ успѣхи...

— Азъ имамъ разрешение отъ вашия началникъ да ви задържа до когато искамъ и ще ми направите голѣмо удоволствие, ако въ случай, че нѣмате постоянна квартира, да приспите у мене. Надѣвамъ се, ще имамъ честьта да създамъ малко удобство на такъвъ храбрецъ като Васъ. Последвайте ме, за да Ви въведа въ Вашата стая!...

И тя, безъ да му даде възможность да отговори, го хвана подъ ржка. Двамата преминаха широкия салонъ, после презъ тѣсенъ коридоръ влѣзоха въ богато украсена стая. По стенитѣ висѣха голѣми огледала, които отражаваха въ себе си разкошната нар на широката спалня. Тя показа леглото и следъ му пожела лека нощь си лѣзе. Затвори внимателно тата. Той чу какъ тя об ключа и ключалката щра

Нѣщо го прорѣза. Нима е заключенъ? И защо? П ума му преминаха хилядн сли. Дали тя се страхува да не си отиде или съ тов ка да му покаже, че тая н е неинъ пленникъ. Лека у ка проигра по лицето му седна на леглото, за да ботушитѣ си. Насрещното дало отражаваше и най кото негово движение. Т загледа въ огледалото. Ис чрезъ него да се полюбу удобното и богато легло своята красива и снажна гура. Но, изведнъжъ изтр

Каква бѣ тая ржка, к се подаваше тамъ въ

Защо се пазятъ горитѣ

Максимата да се облекчи участьта на беднитѣ, безимотнитѣ и малоимотнитѣ граждани, чрезъ война, като се заграбятъ и завладѣятъ чуждитѣ земи и се предадатъ на своитѣ, се указа на съвсемъ мѫчна и дори неприложима, а до колкото това е могло да стане отъ опитъ се вижда, че това е мѣрка не трайна. Тя е временна, защото ограбения се озлобява и замисля реванша, който идва по-бързо, отколкото се предполага, а на лице оставатъ бедствията, причинени отъ самата война.

Германцитѣ, които съвсемъ не сѫ се отказали отъ оржжието и сѫ готови не само да се бранятъ съ него, но и да нападатъ, пакъ сѫ намѣрили сили въ себе си да могатъ отъ малкото имъ земя да направятъ, въ полето на честьта завоевания, които да ги запазятъ и спасятъ отъ мизерията, която ги очакваше, поради лошитѣ мирни условия, които имъ бѣха наложени на времето да приематъ.

Тѣ потърсиха и намѣриха срѣдства и начини, чрезъ които да увеличатъ, удвоятъ, утроятъ, въ нѣкой случай да учетворятъ дохода отъ малкото имъ останала земя, за да създадатъ работа на народнитѣ маси и да преживѣятъ ако не по-добре, толкова добре, колкото победителя. Тѣ направиха чудеса въ селското си стопанство за да задоволятъ нуждитѣ си съ предмети отъ първа необходимость, който порано набавяха извънъ границитѣ на собствената си държава. Въ горското си стопанство, тѣ установиха, че отъ буковото дърво могатъ да се произвеждатъ амса артикули отъ първа необходимость и че чрезъ най-малко търсената нѣкога букова дървесина могатъ да се добиятъ производи, които да издигнатъ германеца отъ победенъ на бойното поле, победитель въ лабораторията и че неговото оржжие—буковата дървесина—завладява редъ индустрии и пазара за благото и поминъка на онеправданиятъ му братъ.

Германския родолюбецъ днесъ отъ буковата дървесина произвежда милиони кгр. вълна и коприна; той произвежда милиони килограма фуражъ за добитъка си; произвежда голѣмо количество букова захарь, произвежда още маса предмети за да увеличи доходностьта отъ земята си и създаде работа и поминъкъ на своитѣ братя, който жестокиятъ победитель ги бѣ подхвърлилъ на явна гладна смърть.

Само нѣколко цифри сѫ въ състояние да илюстриратъ темпа и величието, съ което стопанскитѣ придобивки следватъ една следъ друга, за да докажатъ, че германската раса е здрава и силна да отстои на напора, който спира нейния възходъ.

Презъ 1934 год. Германия имала нужда отъ 150000000 кгр. вълна, а е могла да произведе отъ буковата дървесина само 7 мил. кгр. влакно. Следъ прилагане на чегири годишниятъ имъ планъ производството на изкуственото влакно стигнало на 1937 год. до 80 мил. кгр. а изчисленията които сѫ направени показватъ че за 1938 год. производството на сѫщото влакно ще стигне на 150 милиона кгр. което количество е потрѣбно за да се задоволятъ едно годишнитѣ нужди на германскиятъ народъ.

Отъ казаното до тукъ пакъ става явно, че текстилната индустрия, скотовъдството и търговията както съ сурови материали така и съ готовитѣ текстилни произведения, ще претърпятъ голѣма стопанска революция, още повече, че добититѣ изкуствени влакна сѫ несравнено по-евтини отъ естественитѣ. Изчислено е, че най добрата вълна произведена отъ буковата дървесина ще струва отъ 20—25 лв, кгр. или отъ 4—5 пѫти по евтино отъ най добрата наша прана вълна, а изкуствената коприна ще костува не по вече отъ 50 лв. кгр. или тя ще бѫде 10—15 пѫти по евтина отъ естествената такава.

Затова трѣбва да се пазятъ горитѣ.

А. К.

Афоризми

Времето бързо лети посрѣдъ радость и трудъ.

Никога не липсва радость и веселие тамъ, дето има трудъ редъ и вѣрность.

Законитѣ на природата сѫ абсолютни: тѣ отплащатъ за всичко сторено отъ човѣка, даже било то и невъобразимо дребно.

Всѣко страдание се дължи на алчнитѣ желания на индивида. Докато човѣкъ не победи своитѣ лични ламтежи, животътъ му е мѫка и краятъ му скрѫбь.

Майка на полезнитѣ изкуства е нуждата, а на изящнитѣ — излишеството.

Запитанъ Антистенъ, коя е най-необходимата наука, отговорилъ, да се отучи лошото.

Ц.

За коневъдната изложба

Ето вече нѣколко години наредъ Министерството на земедѣлието урежда коневъдни изложби-пазари въ страната. За съдействие се притичатъ на помощь разнитѣ коневъдни дружества, всички агрономи и ветеринарни лѣкари въ страната, сѫщо така и неорганизиранитѣ стопански деятели. Но чувствителна е заслугата въ случая на коневъдния съюзъ, който си постави отначало скромната задача да обедини всички коневъдци и коневъдни дружества въ България. Днесъ коневъдния съюзъ има високата, непоколебима идея да застане начело на коневъдната политика въ страната и когато утре тржбитѣ затржбятъ да може да постави на родината въ брань цѣлия си апаратъ за строителство въ полето и за войскаритѣ. Никжде не се чуватъ самохвалства, никжде не се парадира съ голѣмото стопанско значение на коневъдството, всѣки работи въ кржга на своята дейность и ако днесъ симпатиитѣ на всички родолюбци—строители сѫ обърнати къмъ коневодитѣ и тѣхната политика, то е затова защото съ скромностьта си и постоянство наддѣляватъ всички пръчки въ новата си строителна дейность Виждайки постиженията въ полската работа, виждайки постиженията имъ въ коневоднитѣ пазари и състезания, ние всички само можемъ да имъ се радваме и ги горещо аклamираме, поздравимъ за голѣмото имъ трудолюбие, постижения и съзнание за вѣрно изпълненъ стопански дългъ. Ето защо когато въ другитѣ съседни намъ държави въпроса за коневъднитѣ дружества е поставенъ не отъ частна инициатива, както е въ насъ, а изцѣло поетъ отъ държавата, тамъ въ живота и дейностьта на коневъдцитѣ, на тѣхнитѣ дружества живо се мѣси и интересува държавата, като ги щедро подкрепя морално и материално. Улеснения имъ се правятъ въ членуването, въ продажбата на приплодитѣ, а най-много имъ подпомагатъ въ поощрение на подобрение на разплодитѣ и раситѣ, като се стремятъ да типизиратъ своето коневъдство споредъ нуждитѣ първомъ на народното стопанство, а после тѣзи на народната отбрана. Тѣзи две нужди сѫ неразравно свързани и затова тѣхнитѣ строителни планове сѫ въ пълна хармония и имаме на лице блестящи резултати. Ние, когато въ миналото сме били само коневъденъ народъ, сме се гордѣели въ тогавашния познатъ свѣтъ съ своето добре резвито коневъдство, а днесъ сме изостанали толкова много назадъ. Знаемъ, че сме земедѣлска страна и то дребна земедѣлска страна, въ която машинизацията мѫчно ще си пробие пѫть за още много години и като така единственъ работенъ моторъ ни остава коня — въ стопанската ни политика.

Знаемъ сѫщо така добре, че днесъ и утре при каквито и случаи да се явимъ въ бранъ на родината ще действаме въ планински, по-вечето хълмисти театри дето имаме и ще имаме нужда най-вече отъ конска тяга и товарни мулета, а моторнитѣ коли и влѣкачи ще допълнятъ, ще подпомогнатъ работата на коня, съ което нараства много нуждата у насъ да имаме добре развито коневъдство.

Съ това съзнание днесъ работятъ всички стопански деятели, всички коневъдни служители, ветеринари и агрономи и всички родолюбци, за дейностьта на които отчасти ще се засегне.

На 3-ти априлъ т. г. престолния градъ Преславъ за пръвъ пѫть откри първата коневъдна изложба-пазарь за околностьта и съседнитѣ такива. Биде направена много добра реклама изъ областьта; бѣха поканени всички стопански деятели и представители на разнитѣ дружества официалнитѣ власти и гости. За да се стекатъ толкова много коне и приплоди за изложбата благоприятствува така хубавото време и желанието въ всички да дойдатъ да посетятъ пъвото пионерно коневъдно дѣло на този забравенъ, но святъ за насъ край. Тукъ заслужено си изпълниха дълга си къмъ току що уредения пазаръ-изложба. Като главни дейци по уреждане изложбата се сочатъ енергичния кметъ на градъ Преславъ г. Владимиръ Стойчевъ, околийския управитель г. Илиевъ, околийския ветеринаренъ лѣкарь Д-ръ Миневъ, околйския агрономъ г. Харизановъ и управителя завода Кабиюкъ — директора г. Ив. Георгиевъ и началника на депото г. Хр. Шипковъ, при моралната подкрепа на областни земед. стопански директоръ г. Киряковъ и съдействието на Министерството на земедѣлието, което бѣ отпуснало 3000 лв. за премии, общината 7000 лв. и 8000 лв. отъ дружеството на съюза и дарения. Всичко бѣха раздадени 10,000 лв. за групата състезатели отъ конетѣ, кобилитѣ и ждребцитѣ, а остатъка отъ 5000 лева бѣха раздадени за втората часть отъ изложбата — добри телета, добри майки крави и бици; и 2000 лв. бѣха раздадени на състезателитѣ юруци.

Оргънизацията и дейностста на изложбата протече при пъленъ редъ и спокойствие, съ явно задоволствие отъ всички, че се слага едно начало, което ще продължава до като имаме свободенъ животъ, макаръ и така късно да се започва единъ стопански животъ въ този край тукъ се вижда въ всички голѣмото желание къмъ прогресъ и засилване стопански този планински край.

Въ този хубавъ роденъ кжтъ има добри условия за развиване на мулевъдство, отъ което се чувства голѣма нужда за родниѣ ни планински стопанства и за войската ни. Пише се по този въпросъ, но бавно се крачи къмъ неговото развитие, което ще трѣбва горещо да се поощри.

Добри приплоди представиха селата Осмаръ, Крумово, Драгоево, Владимировци и др.

Много добъръ работенъ материалъ представиха околиитѣ Търговишка, Шуменска, Н. Пазарска и Омортагска и заслужиха всички почетнитѣ табели раздадени имъ отъ коневъдния комитетъ на изложбата.

Военната комисия по закупуване коне сѫщо привърши своята работа.

Но отъ всички дейности, масата, гоститѣ най-голѣмъ интересъ проявиха къмъ голѣмитѣ юрушки конни състезания.

Точно въ 11·40 м. бѣха пуснати 4 групи юруци по 2 — 3 въ група отъ гара Чатали до гр. Преславъ — разстояние отъ 7500 м. гдето малкитѣ бѣгачи показаха чудеса отъ издържливость и умение въ водене коня на голѣмъ галопъ. На сѫщитѣ се раздадоха почетни и парични награди съ което приключи първата историческа изложба-пазаръ за този хубавъ кжтъ и за въ бѫдеще тя остава като традиционна изложба пазаръ, съ което ще се засили коневъдството имъ.

Следъ привършване на състезанията се манифестира изъ града и се приключи едно начало съ голѣмо значение като се даде трапеза на гоститѣ дошли отъ областьта.

Тукъ присжтствуваха н-ка на гарнизона г. Полковникъ Айряновъ съ своя щабъ. Размѣниха се мисли и пожелания за следващата година да се направятъ голѣми коневъдни тържества за северна България.

Дано се осжществи тази хубава и съ важно значение идея.

Чрезъ коня за родината.

Капитанъ **Сарафовъ.**

Печат. Прес. Търговски & Синове — Шуменъ

подъ кревата? Да, една човѣшка ржка!... Презъ съзнанието му мина мисъльта, че трѣбва да бѫде внимателенъ. Ржката седѣше неподвижна. Тогава той се наведе хвана я и бързо затегли навънъ. За негова изненада, той издърпа трупа на единъ български войникъ, съ зѣеща рана отъ ножъ въ гърдитѣ.

Стана му всичко ясно... И къмъ тоя младъ войникъ, тая жена е показала своето гостоприемство, може би само преди 16 — 18 часа. И тая нощь, той щѣше да бѫде нейна жертва? Но възможно ли е това? Той трѣбва да се спаси. Да изобличи убийцата? Да избѣга? Откжде? Вратата е заключена. На прозорцитѣ има желѣзни решитки. Да вика за помощь? Кой ще го чуе по това време отъ тая самотна и изолирана кжща? Да стои буденъ, да се брани противъ своя нападатель? Съ какво? Той нѣма въ себе си никакво оржжие. Веднага изработи единъ планъ.

Вдигна тѣлото на своя непознатъ другарь и го постави въ леглото. Зави го внимателно, като остави да се вижда само главата му. Бавно и тихо се промъкна подъ кревата, зае наблюдателна поза и зачака.

Сърдцето му биеше силно до спукване. Нервитѣ му се бѣха опънали като струни.

Мина се доста време. Може би часъ, два. Лека умора го завладѣ. Съзнанието отказваше по-вече да бодърствува. Лека дрѣмка го налегна. Изведнъжъ той се стресна. Чу се лекъ шумъ отъ вратата, после тихи стжпки по коридора, които спрѣха предъ неговата врата. Бавно и внимателно нѣкой завъртѣ ключа. Вратата се открехна и на пръсти се промъкна неговата хазяйка съ дългъ ножъ въ ржка, който лъщѣше на бѣлата свѣтлина, която изпращаше отвънъ снѣгътъ.

Съ бързи и тихи стжпки тя се отправи къмъ леглото и той видѣ въ огледалото какъ тя отметна юрганя съ бързо движение и заби ножа въ гърдитѣ на мъртвия войникъ.

Въ тоя мигъ той протегна ржце, хвана я за крака дръпна го напредъ и тя олюлявайки се, загубила равновесие, съ писъкъ се струполи на земята. Съ свѣткавична бързина той излѣзе отъ своето скривалище, придържайки я съ ржце за краката, за да не ѝ даде възможность да се изправи и здраво завърза ржцетѣ ѝ съ нейнитѣ дълги коси, а краката—съ своя коланъ. Тя се опомни, заплака и се замоли. Превиваше се като червей, молѣше го да му цѣлуне ржцетѣ, дрехитѣ, краката, само да се смили надъ нея и не я убива. Обещаваше му голѣмо богатство, всичко което би пожелалъ, само да не я издава.. Той стоеше твърдъ и непоколебимъ, безъ да ѝ отвърне ни една дума. Следъ като се увѣри, че краката ѝ сѫ здраво привързани, взе отъ малката масичка до леглото покривката и съ нея завърза ржцетѣ къмъ тѣлото ѝ, за да не може да вика и бързо излѣзе навънъ. Съ себе си взе ключоветѣ отъ всѣка врата и бѣгомъ се отправи къмъ главната квартира.

Веднага доложи на гарнизонния началникъ за всичко видено и преживѣно отъ самия него. По заповѣдь на началника, съ група въоржжени офицери и войници се върна назадъ. Едни отъ войницитѣ обградиха кжщата, а други влѣзоха вжтре. Всѣко кжтче бѣ претърсено. Въ една малка стаичка откриха единъ изходъ, който водѣше за мазата. Веднага нѣколцина слѣзоха по дъсчената стълба и предъ тѣхъ се откриха нѣколко могилки прѣсно разкопаната пръсть. До една отъ могилкитѣ имаше мотика. Разкопаха могилкитѣ и предъ тѣхъ се откри ужасна картина. Въ тия могили бѣха заровени труповетѣ на осемь души български войници, а горе на кревата лежеше деветата жертва, още непогребана...

Сжщиятъ день, госпожа Киросъ бѣ разстреляна.

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Тарифи на обявленията:

Обяви държавни и общински по 2 лв. кв. см.
Годежни и вѣнчални по 40 лв. Некролози по 50 лв.
Неприемане именни дни 20 лв. Въ хрониката на редъ 5 лв.
Малки обявление отъ 10 до 20 лв.
Търговски по споразумение

Йор. Даскаловъ, зжболѣкарь

Нѣколко думи за нашитѣ зжби и вѣнци

Излишно е да се доказа ползата отъ зжбитѣ за човѣшкия организъмъ като имаме предвидъ, че тѣ сж основата на храносмилателния апаратъ. Независимо отъ това тѣ сж ценни за човѣка въ фонетично отношение, заради тѣхната механична роля и естегичното имъ значение за двата пола, особено за женитѣ. Фонетичното имъ значение се състои въ това, че въздушнитѣ вълни отъ фарингса и претърпѣли измѣнение отъ гласнитѣ струни, идватъ въ непосрѣдственъ контактъ съ зжбитѣ и произношението на срички, думи и фрази бива правилно, понеже горепоменатитѣ играятъ ролята на резонатори. Механичната имъ роль е отъ още по-голѣмо значение за човѣка, понеже тѣ подпомагатъ храносмилането, което е една отъ най-важнитѣ функции въ човѣшкия организъмъ. Веднъжъ храната внесена въ устата, тя попада подъ механичното влияние на зжбитѣ, които добре я стриватъ, като сжщевременно и слюнката не е равнодушна, а действа върху хранителнитѣ вещества съ своя муцинъ. Приготвена въ тоя си видъ храната се предава годна за стомаха и отъ тамъ въ тънкитѣ черва, кждето става пълна обсобция. Безспорно, само въ тоя случай организма може напълно да използва хранителнитѣ вещества. Както поменахъ и по-горе зжбитѣ допринасятъ и за естетиката на лицето. Въ такъвъ случай лицето има правиленъ видъ, бива обло или продълговато, хармонията между отдѣлнитѣ черти е запазена, нормално разположени на устни, носъ и пр. и обратно, беззжбата уста нарушава всецѣло хармонията, като бузитѣ и устнитѣ хлътватъ, улеитѣ между устата и бузата проличаватъ ясно, носътъ и брадата изпъкватъ напредъ и по тоя начинъ лицето добива единъ смѣшенъ—карикатуренъ видъ. Щомъ както зжбитѣ като органи толкова сж полезни и необходими за организма, заслужаватъ да имъ се обърне по-голѣмо внимание и по-грижливо да се изучаватъ, особено отъ младежьта въ училищата. За голѣмо съжаление въ учебницитѣ по анатомия и хигиена много малко е казано за тѣхъ. Мнозина отъ хората още вѣрватъ, че зжбитѣ не сж нищо друго, освенъ едни малки костички безъ всѣкакви нерви, прикрепени върху челюститѣ и служатъ за сдъвкване на храната. При болки на зжбъ, достатъчно е да му се сложи креозотъ, тимянъ, аспиринъ, соль или пъкъ да се жабуркаме съ ракия. Следъ минаване на болката, зжбътъ се счита напълно излѣкуванъ и остава въ устната кухина единъ голѣмъ кариесъ, като по този начинъ се дава по-голѣма възможность на микробитѣ — намиращи се въ устата да продължатъ своя разрушителенъ процесъ. При това положение не е изключена възможността, болния нѣкога да осъмне съ единъ голѣмъ абцесъ и чакъ тогава ще подири помощьта на зжболѣкарь. Това е, което знае за своитѣ. зжби нашия народъ. Погрѣшно е мнението, че зжбитѣ сж едни обикновени костички, поставени въ устата, само за сдъвкване на храната, напротивъ, тѣ сж жи ви органи, намиращи се въ връзка съ организма посрѣдствомъ нерви, кръвоносни сж-

(Следва)

Праздника на храбростьта въ с. Драгоево

(Продължение отъ 1 стр.)

Общинския ни кметъ г. В. Станиславовъ произнесе свойто силно патриотическо слово завършено съ покана къмъ слушателитѣ за здраве, дълготоденствие и успѣхъ на нашия храбръръ и вселюбимъ Царь и за цѣлия му Царски дворъ и за храбрата ни армия да извикаме трикратно ура. Речьта на кмета се изпрати съ спонтанно излѣзло отъ дълбочинитѣ на сърдцата и гърдитѣ на всички присжтствующи трикратно-гръмогласно ура и съ изпѣването, отъ ученическия хоръ на Шуми Марица и химна на Царя. Д. Маркишки

ХРОНИКА

На 9 май едно отдѣление отъ Шуменския Областенъ Сждъ, въ съставъ: Подпредседателя на сжда Г. Ивановъ и членове М. Петковъ и В. Мушмовъ разгледа заведеното отъ Преславската Община дѣло противъ Държавата за гората Пелинъ баиръ.

На 14 този месецъ започва съ около 40 души работници работа по трасето на Ж. П. линия Крумово — Преславъ. Мостъ по сжщата линия на р. Врана се работи усилено и къмъ 20 този месецъ ше бжде окончателно готовъ.

Гара Преславъ 7 май, по телефона. Днесъ къмъ 13 часа въ района гара Преславъ се случи произшествие, което всѣ паника между населението. Група деца, между които и 5 годишното дете на Господинъ Данчевъ си играели на брѣга на р. Врана. Неизвестно какъ детето на Господинъ Данчевъ се подхлъзнало отъ брѣга и паднало въ рѣката, но успѣва да се залови въ единъ храстъ и заедно съ него течението на рѣката почнало да го влачи. На отчаенитѣ писъци на давящето се дете, се притичватъ работящитѣ наоколо работници заедно съ Юрданъ Урумовъ и турчето Ереджебъ Алиловъ и успѣли да пресрещнатъ давящето се дете, следъ като рѣката го е влачила на около 100 метра, което извадили сковано отъ студената вода почти трупъ. Сжщото било веднага отнесено въ кжщата на Урумовъ и благодарение на взетитѣ веднага мѣрки отъ сжщиятъ и на веднага отзовалиятъ се общински фелдшеръ на Осмаръ — Г-нъ Барухъ Нисимовъ, детето е било спасено.

Добъръ урокъ за по добри грижи къмъ децата.

На 3 май т. г. въ нивитѣ на Крайгорско землище, Преславска околия е намѣренъ разложенъ трупъ на непознатъ мжжъ, на когото долнята челюсть липсвала, а косата отъ главата опадала Трупътъ е облѣченъ въ черни шаечни панталони. Полицията е почнала следствие.

Сждия изпълнитель при Пресл. окол. сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 133|938 г.

Подписаниятъ П. Ценовъ, сждия-изпълнитель при Преславски окол. сждъ, обявявамъ на интересующитѣ се 15 дни следъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Преславска дума“ ще почне и ще свърши на онова число отъ следния месецъ което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията въ гр. Преславъ ще трае проданьта на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на: Еню Пѣйчевъ и Жечо Тодоровъ и др. с. Ришъ за дѣлба на неподѣляемъ съдружнически имотъ, а именно:

Една мелница, състояща се отъ машини и мелнични принадлежности, заедно съ материала, който би се получилъ отъ събарянето на постройкитѣ, които машини на мелничарски принадлежности и постройки сж инсталирани въ чуждо мѣсто находящи се въ землището на с. Ришъ, мѣстностьта „Тополата“ при съседи: Жечо Тодоровъ, Стоянъ Тодоровъ, Недѣлко Иовчевъ и Рачо Тодоровъ, сценена 25000 лв.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого Ще се продава изцѣло. Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

Залогътъ една десета часть отъ първоначалната цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817 ал. II отъ З. Г. С. за правоучастие въ проданьта, се внася предварително въ Б. з. к. банка срещу удостовѣрение, което ще ми се представи.

гр. Преславъ, 9. V. 1938 год.

Сждия-изпълнитель: (п.) П. Ценовъ

Сждия-изпълнитель при П. околийски сжд

Обявление № 94|936 г.

Подписаниятъ П. Ценовъ, сждия-изпълните при Преславския окол. сждъ, обявявамъ на интере ющитѣ се, че 15 дни следъ еднократното публику не настоящето въ в. „Преславска дума“ ще почн ще свърше на онова число отъ следния месецъ, к то съответствува на датата на обнародването въ к целарията ми въ гр. Преславъ ще трае проданьта следния недвижимъ имотъ принадлижащъ на:

Хасанъ Х. Чаушевъ отъ с. Староселка, а им но:

1) Нива отъ 7·7 дек. въ земл. на с. Старос ка въ мѣстн. „Яма тарла“ до съседи: Мехмедъ Чатаковъ, Исуфъ Чаушевъ и Петъръ Тодоровъ оц 2464 лв.

2) Нива отъ 3·4 дек. въ сжщото зем. мѣс „Чанаджикъ“ до съседи: Мустафа Чалдъровъ, М медъ Хасановъ Топаловъ и Дере, оцен. 1904 лв.

3) Нива отъ 2·7 дек. въ сжщото земл. и мѣс „Пандъкъ Тарла“ до съседи: Шабанъ Мустафа Незиръ Салиевъ и Исуфъ И. Чаушевъ и пжть, оц 2376 лв.

4) Нива отъ 2·1 дек. въ сжщото земл. и мѣ „Кашладжикъ арда“ до съседи: Мехмединиъ Мехмедовъ, Асанъ Иосовъ и рѣка, оценена 2076

5) Нива отъ 4·1 дек. въ сжщото земл. мѣс „Яйкънъ тарла“ до съседи: Мехмедеминъ, Х. Мех довъ, Идиризъ Мустафовъ и пжть, оценена 5248 л

6) Нива отъ 8 ара въ сжщото земл. мѣс „Юкъ янж“ до съседи: Ахмедъ Х. Мехмедовъ, М медъ Али Читаковъ и Шабанъ Чалдъровъ, оцене 512 лева.

7) Нива отъ 6 дек. въ сжщото землище мѣс „Уфаклъкъ“ до съседи: Ахмедъ Х. Мехмедовъ, Ин язъ Молла Мустафовъ и Шабанъ Мехм. Чаушевъ, ов нена 5800 лв.

8) Нива отъ 3.8 дек. въ сжщото землище. мѣс „Карши тарла“ до съседи: Мехмедъ Сюлюмановъ, лилъ Ю. Чаушевъ и пжть, оценена 3040 лева.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ ник Ще се продава по отдѣлно и изцѣло (по части на цѣло). Желающитѣ да купятъ могатъ да се яв въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и ча за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

Залогътъ една десета часть отъ първоначал цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817 II отъ З Г. С., за правоучастие въ проданьта, се ся предварително въ Б. з. к. банка срещу удосто рение, което ще ми се представи.

гр. Преславъ, 9. V. 1938 год.

Сждия изпълнитель: П. Цено

Сждия-изпълнитель при Пресл. околийски сжд

Обявление № 150|937 г.

Подписаниятъ П. Ценовъ, сждия изпълнитель п Преславски окол. сждъ, обявявамъ на интересующи се 15 дни следъ еднократното публикуване настоящ то въ в. „Пр. Дума“ до онова число отъ следния м сецъ което съответствува на датата на обнародване ще се произведе въ канцеларията ми въ гр. Преслав принадлежащъ на наследницитѣ на Евстати Марино отъ с. Златаръ за удовлетворение вземането на Дѣ В. Валяковъ отъ с. Златаръ, а именно:

1. Една нива отъ 4 дек. находяща се въ зем щето на с. Златаръ въ мѣстностьта „Плѣвница“ съседи: пжть, Георги Мариновъ, Атанасъ Тодоров Тошо Георгиевъ, оценена 2560 лв

ПРОДАЖБАТА Е ВТОРА.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ ник Ще се продава изцѣло. Желающитѣ да купятъ м гатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки прис ственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и наддаватъ.

Залогътъ една десета часть отъ първоначална цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817 ал. отъ З. Г. С., за правоучастие въ проданьта, се вн предварително въ Б. з. к. банка срещу удостовѣрен което ще ми се представи.

Гр. Преславъ, 11. V. 1938 год.

Сждия-изпълнитель: (п.) П. Ценов